GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.
Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 36 fr., pe șése lunĭ 18 fr., pe trei lunĭ 9 francĭ.

ANULŬ XLVII.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.
ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 68. *Joi în 10 (22) Maiŭ* **1884.**

Brașovŭ în 9 (21) Maiu.

Intr'unulŭ din numerele premergĕtóre amŭ doveditŭ cu argumente puternice, că agitațiunea contra nóstră este condusă și nutrită de foile maghiare.

Directorulŭ politicŭ alŭ fóiei agitatóre „Ellenzék“ are cutezanța a declará personalŭ în numĕrulŭ dela 16 Maiu, într'unŭ articolŭ pe care l'amŭ reprodusŭ erĭ, că corectă a fostŭ purtarea tinerimei maghiare din Clușiu, ba încă *pré moderată.*

Ciudată declarațiune!

In termenulŭ de *pré moderată*, agitatorulŭ își esprimă nemulțămirea cu ceea ce s'a făcutŭ. Elŭ ar fi voitŭ mai multŭ, ar fi voitŭ póte sĕ curgă sânge.

Și pentru-ce atâta ură și înverșunare contra nóstră?

Pentru că vorbimŭ românesce, pentru că avemŭ societățĭ în carĭ ne cultivămŭ românesce.

Străinii, trăindŭ departe de luptele nóstre, póte vorŭ crede că aicĭ e o luptă de partidă, o luptă între cei dela putere și între cei din oposițiune.

Dér nu-i așa.

Aicĭ nu e luptă nicĭ chiar între stăpânĭ și desmoșteniți.

E mai multŭ: *e luptă de rassă.*

De la dualismŭ încóce Maghiarii au proclamatŭ pe față stîngerea némului românescŭ din Transilvania, Banatŭ și Ungaria.

Limba română a fostŭ cu desĕvêrșire alungată din comerciulŭ publicŭ alŭ statului. Legea de naționalitățĭ de ei a fostŭ făcută, și totŭ de ei călcată în picióre și scósă din practică. Și totușĭ nu sunt satisfăcuțĭ, pe câtă vreme mai audŭ glăsuindŭ românesce, fie în sate fie în orașe, mama cu copilulŭ sĕu, fratele cu sora, cărturarii cu opinca și opinca cu cărturarii.

Mórte dér Româniloru, décă nu vorŭ se fiĕ Maghiarĭ!

Ca mórtea pentru Românĭ sĕ soséscă cu pașĭ mai grabnicĭ, de doi anĭ și mai bine Maghiarii au înființatŭ mai în tóte comitatele societățĭ de maghiarisare.

In fața acestui pericolŭ, era o datoriă sacră a Româniloru sĕ caute mijlóce de apĕrare legală, ca sĕ-și salveze naționalitatea.

După ce nu ne-a mai rĕmasŭ nimicŭ nebatjocoritŭ, nicĭ limbă, nicĭ naționalitate, nicĭ biserică, trebuia sĕ punemŭ umĕrŭ la umĕrŭ și sĕ ne cultivămŭ și desvoltămŭ românesce, fără ca inimile nóstre sĕ ni le înstrăinămŭ de iubirea cătră acéstă patriă, care e și a nóstră, nu numai a Maghiariloru.

Pe cândŭ noi luptămŭ pentru desvoltarea materială și intelectuală a poporului nostru și prin urmare pentru consolidarea patriei nóstre, faptele întêmplate în ḍilele acestea în Clușiu, ne dovedescŭ din destulŭ că agitatorii maghiarĭ o subminéză.

E sciutŭ că numai popórele culte și civilisate potŭ esistá, numai cultura adevĕrată póte sĕ creeze unui statŭ unŭ viitorŭ sigurŭ.

Românii pĕtrunșĭ de acestŭ adevĕrŭ s'au hotărîtŭ sĕ înființeze societățĭ pentru cultivarea lorŭ. O astfelŭ de societate este și societatea „Iulia,“ a studențiloru universitarĭ Românĭ din Clușiu. In asemenea condițiunĭ sunt înființate tóte societățile nóstre de cultură.

Aceste societățĭ au statute în regulă, revisuite și aprobate de ministeriulŭ de interne din Pesta, și sciutŭ este cu câtă sinceritate și lealitate le păzescŭ Românii de ori-ce înrîurirĭ, carĭ ar puté sĕ le pericliteze esistența basată pe lege.

Cu tóte acestea înaintea foiloru maghiare agitatóre este o crimă de a ne cultiva într'o societate românéscă; este o slăbiciune și unŭ inconvenientŭ comisŭ de guvernŭ, décă sufere astfelŭ de societățĭ, carĭ se îndeletnicescŭ cu cetirea, declamarea poesiiloru lui Mureșianu, Alexandri, Bolintineanu și a altora; este o curată nebuniă în fine din partea legiuitoriloru unguri, că mai toleréză se esiste, fie și numai pe hârtie, nisce legĭ, după carĭ formarea unorŭ asemeni societățĭ de lectură este permisă.

Agitatorii, în frunte cu „Pesti Naplo“ și „Ellenzék“, au isbutitŭ sĕ ațițe spiritele în contra societățiloru literare române. Inceputulŭ l'aŭ făcutŭ cu societatea „Iulia,“ pentru ca sĕ termine cu celelalte.

Mergêndŭ înainte totŭ așa, ne putemŭ aștepta ca într'o bună diminéță pandurii sĕ ne închidă și bisericele, ca sĕ nu ne mai putemŭ închiná românesce; ne putemŭ așteptá sĕ fimŭ arestațĭ din casă și de pe strade pentru că vorbimŭ românesce.

Ei bine, pregătéscă puternicii ḍilei temnițe pentru trei milióne de Românĭ, décă le dă mâna!

Scirĭ telegrafice.

(Serv. part. alŭ »Gaz. Trans.«)

Pesta, 21 Maiŭ. — Rescriptulŭ regalŭ privitorŭ la convocarea Reichstagului pentru 25 Septemvre s'a subscrisŭ deja. Alegerile generale s'au fixatŭ de cătră ministrulŭ de interne pentru ḍilele de 13 până la 22 Iunie.

Parisŭ, 21 Maiŭ. — Guvernulŭ a hotărîtŭ ca proiectulŭ în privința măririi taxeloru vamale pentru importulŭ făinii și viteloru cornute sĕ se presinte cameroloru. La întrunirea acestora Ferry cetì declarațiunile privitóre la cestiunea Tonkinului și la convențiunea încheiată în Tiencin.

Madridŭ, 21 Maiŭ. — Camera Cortesiloru s'a deschisŭ.

Telegramă particulară a »Gaz. Trans.«

Clușiu, 20 Maiu.

Maialulŭ junimei române universitare din Clușiu, anunțatŭ pentru 24 Maiu, se amână pe timpŭ nedeterminatŭ. Ședința generală însĕ se va ține în ḍioa indicată în localitatea societății »Iulia.« **Secretarulŭ.**

Biuroulŭ telegraficŭ din Pesta ne-a fostŭ informatŭ rĕu ḍicêndŭ, că s'a închisŭ societatea „Iulia“ din causă că s'ar fi ocupatŭ cu politica contra statuteloru.

După informațiunĭ sigure ce le avemŭ dela Clușiu în societatea „Iulia,“ nicĭ odată nu s'a făcutŭ politică și de aceea nicĭ n'a pututŭ fi disolvată din causa acésta.

Red. „Gaz. Trans.“

„Gazeta“ și „Pester Lloyd.“

In articolulŭ nostru de erĭ amŭ spusŭ că amŭ adresatŭ d-lui șefredactorŭ Dr. Falk dela „Pester Lloyd“ o telegramă, în care ceremŭ sĕ revóce cele scrise în articolulŭ sĕu de fondŭ relativŭ la una din felicitările nóstre, ḍicêndŭ că ea arŭ fi conținutŭ cuvintele următóre: „Trageți cu biciulŭ de focŭ peste pielea Maghiariloru.“

Reproducemŭ dar acea telegramă ce a trimis'o șefredactorulŭ „Gazetei“ și care a fostŭ publicată de ḍiarulŭ oficiosŭ din Pesta, împreună cu observațiunile ce le face „Pester Lloyd:“

Primimŭ dela șef-redactorulŭ »Gazetei Transilvaniei« telegraficŭ următórea declarațiune:

Brașovŭ, 19 Maiu.

»In articolulŭ de fondŭ din Nr 136 alŭ stimabilului d-vóstră organŭ afirmați, că »Gazeta Transilvaniei« ar fi publicatŭ o telegramă de felicitare, în care s'ar fi ḍisŭ: »Trageți mereu cu biciulŭ de focŭ peste pielea Maghiariloru.« Declarŭ categoricŭ că în ḍiarulŭ meu nicĭodată nu s'au întrebuințatŭ asemenea cuvinte față cu concetățenii noștri Maghiarĭ. Vĕ rogŭ dér ca în interesulŭ adevĕrului sĕ bine-voițĭ a revocá imediatŭ acea afirmare care pune pe unŭ falsŭ tĕrêmŭ politica Româniloru.«

Dr. Aurel Mureșianu.
Redactorŭ-șefŭ alŭ »Gazetei Transilvaniei«.

Luămŭ cu satisfacțiune actŭ de acéstă declarațiune, care ne a sositŭ cu puținŭ înainte de miedulŭ nopții. Autorulŭ articolului de fondŭ respectivŭ va sci sĕ arĕte isvorulŭ, din care a luatŭ citațiunea în cestiune.

Suntemŭ curioșĭ se vedemŭ cum sĕ va justificá scriitorulŭ articolului din cestiune, dér pretindemŭ dela dênsulŭ, ca dela unŭ omŭ de onóre, ca fără întârḍiere se arate isvorulŭ de unde a luatŭ tendențiósa citațiune din cestiune, siguri fiindŭ, că nu noi vomŭ fi aceia, cari vomŭ rĕmâné de minciună.

Cronica ḍilei.

D. Șefŭ alŭ gării Brașovŭ bine voiesce a pune în vederea publicului, că circulațiunea de diminéță a trenuriloru de persóne între Brașovŭ și Predelŭ nu se va începe la 20 Maiu, după cum se anunțase, ci la 1 Iuniu, cândŭ vorŭ avé și legătură cu cele române la Predelŭ.

*

Duminecă în 13 (25) Maiu. Societatea sodaliloru Românĭ din Brașovŭ va face o escursiune în stejerișŭ; petrecerea va fi cu dansŭ. Plecarea va fi precisă la óra 1 de la gimnasiulŭ românŭ.

*

Din Clusiu ni se scrie că locotenentulŭ în reservă Nicóră, care cu ocasiunea scandalului din grădina »Stadler« din Clușiu ceruse asistența armatei, a fostŭ insultatŭ în modŭ brutalŭ de unŭ studentŭ în dreptŭ maghiarŭ; și a cerutŭ satisfacțiune provocândulŭ.

*

Aséră s'a datŭ opera »Ebrea.« Proverbulŭ ḍice: »De ce ți-e frică nu scapĭ, și încă odată ne-amŭ pututŭ convinge de adevĕrulŭ lui, căcĭ trupa D-lui Dorn nu a scăpatŭ de fiasculŭ, de care ne era frică, că îlŭ va face. Ne mirămŭ forte multŭ de directorulŭ Dorn, care mai bine își cunosce personalulŭ și puterile, că i-a fostŭ posibilŭ a împărți rolurile în acésta operă.

Dela primulŭ actŭ toțĭ cântăreții păreaŭ a-șĭ fi consumatŭ tóte puterile, și mai alesŭ basulŭ (Cardinalulŭ Brongi) ișĭ perduse cu totulŭ resufletulŭ. Nu voimŭ sĕ facemŭ critica cântăreților, fiind-că ei nu sunt de vină décă directorulŭ le impune rolurĭ imposibile pentru ei ci vomŭ ḍice numai, că nu amŭ dorí sĕ asistămŭ încă odată la o luptă așa de crâncenă, între voință și neputință. Mâne Joi »Don Joan« de Mozart. Dorimŭ succesŭ mai bunŭ! (?)

*

»L' Indep. roum.« comunică, că Joia viitóre, 10 (22) Maiu cu ocasiunea aniversării încoronării se va serba unŭ Te-Deum în cadetrala catolică din Bucurescĭ.

*

Tribunalulŭ de resboiŭ din Badajoz a începutŭ procesulŭ intentatŭ în contra insurgențiloru din Augustŭ, anulŭ trecutŭ. Acusatorulŭ publicŭ propune pedepsa cu mórte la 153 ofițerĭ și subofițerĭ, 21 căprarĭ și 4 civilĭ.

Scandalulŭ din Cluşiu şi ḑiarele din România.

Sĕ lăsămŭ sĕ vorbéscă mai ântâiu unulŭ din organele partidei dela putere.

„Telegrafulŭ" din Bucurescĭ scrie:

E durerosŭ pentru noi sĕ fimŭ martorii neînţelegerilorŭ crescênde dintre Românii din Ungaria şi Maghiarĭ. Amŭ vorbitŭ în mai multe rêndurĭ în aceste colóne despre chipulŭ, cum pacea şi liniştea ar pute intrá acolo, unde acum ura domnesce cu spumele ei, şi cum în loculŭ luptelorŭ sterpe şi uriciόse, munca producĕtóre ar face din Ungaria unulŭ din statele cele mai prospere şi liniştite. Scenele petrecute în Cluşiu, cu ocasiunea aniversării ḑilei de 3 Maiu 1848, ne-au umplutŭ de durere; speramŭ unŭ momentŭ, că tinerimea ungară, odraslă vigurósă a unui poporŭ cavalerŭ, uitândŭ ura veche şi fără raţiune, va întinde, ea celŭ puţinŭ, mâna Românilorŭ, cu carĭ trăesce în acelaşĭ patŭ; ne făceamŭ ilusiunea, că generaţiunea nouă, mai liberală ca bătrânii, cari au făcutŭ pe 48, vorŭ forţá, prin atitudinea lorŭ, mâna părinţilorŭ pentru a îndreptăţi naţionalităţile atâtŭ de încercate de sub coróna S-lui Stefanŭ. Modulŭ, cum s'a purtatŭ tinerimea universitară ungară din Cluşiu, cu ocasiunea ḑilei de 3 Maiŭ, ne-a scosŭ din inimă acéstă ilusiune. Ne-a fostŭ datŭ sĕ vedemŭ, că Ungurii, tineri ca şi bĕtrânĭ, culţĭ ca şi inculţĭ, n'au făcutŭ nicĭ unŭ progresŭ în acéstă privinţă şi că ei, carĭ au ajunsŭ sĕ stimeze şi sĕ iubéscă pe evrei, urăscŭ ca şi acum unŭ secolŭ pe Românii muncitorĭ şi lealĭ, carĭ contribuescŭ în parte egală cu Ungurii la sarcinele statului.

Dămŭ mai la vale versiunea ḑiarului oficiosŭ, »Pester Lloyd,« asupra celorŭ petrecute în Cluşiu, împreună cu apreciările sale. E dreptŭ prin urmare sĕ lăsămŭ cuvêntulŭ şi unui ḑiarŭ românŭ »Gazeta Transilvaniei,« chiar în acestŭ locŭ...

Ḑiarulŭ francesŭ din Bucurescĭ „L'Independance Roumaine" scrie:

»Maghiarii aŭ datŭ o nouă probă de barbariă şi »intoleranţa lorŭ şi au doveditŭ odată mai multŭ lumei »că pacea între Maghiarĭ şi Românĭ e cu neputinţă, »câtŭ timpŭ aceştia din urmă nu-şĭ vorŭ fi câştigatŭ în»trégă lorŭ libertate naţională.

»S'a petrecutŭ în Cluşiu, capitala Transilvaniei, »unŭ faptŭ, care trebue sĕ misce adâncŭ naţiunea română de dincolo şi dincóce de Carpaţĭ.«

Apoi într'altă parte continuă:

»Acéstă insultă adresată tuturorŭ Românilorŭ cere »o reparaţiune.... Deocamdată resultă din acestŭ »faptŭ, că deşi sunt o miă de anĭ decândŭ hordele lui »Atila au invadatŭ Europa, împrăştiândŭ în trecerea »lorŭ oróre şi teróre, ar crede cineva, că aŭ fostŭ numai »erĭ. De o miă de anĭ descendenţii acestorŭ horde sunt »în Europa, şi încă n'aŭ făcutŭ nicĭ unŭ pasŭ cătră »imensele progrese ale civilisaţiunei umane. Aŭ rĕmasŭ »barbarĭ şi sĕlbaticĭ, fanaticĭ şi intoleranţĭ, şi aşa vorŭ »rĕmâné totdéuna. D. M. Pulsky ḑicea deunăḑĭ, rĕs»punḑêndŭ la unulŭ din articolii noştri, că a fostŭ feri»citŭ d'a vede, că nu esistă România irredentă.

»Decă amicii d-lui M. Pulsky continuă a provocá »pe Românii Transilvaniei, cum aŭ făcutŭ la Cluşiu, de »sigurŭ vorŭ fini prin a produce o agitaţiune, care va »silí sĕ se creeze unŭ partidŭ irredentistŭ.«

„România Liberă" din Bucurescĭ ḑice:

»A ajunsŭ la culme terorismulŭ maghiarŭ!

»Tinerimea românéscă de la univesitatea din Cluşiu, »din nenorocire destulŭ de mică la numĕrŭ, serbândŭ »ḑiua de 3/15 Maiu, a fostŭ insultată şi maltratată de »cătră studenţĭ ungurĭ în numĕrŭ de peste 7—8 sute, »secundaţĭ de lĕpĕdăturile plebei ungurescĭ.

»Ĕtă unde au ajunsŭ lucrurile peste munţĭ. Tero»rismulŭ e mai mare de câtŭ în nefastele vremurĭ de dina»inte de 1848. Ungurii, avêndŭ puterea în mână, îlŭ eser»citéză în modulŭ celŭ mai odiosŭ. *Vae victis!*

„Şi la noi, unde Ungurii sunt nişte străinĭ veniţĭ „sĕ nu piară de fóme, la noi, în ţéra nóstră, tolerămŭ „conciliabule ungurescĭ, tolerămŭ adunărĭ, în carĭ se pro„pagă hula de noi, tolerămŭ, ca stegulŭ ungurescŭ sĕ fâl„fâie ca în capitala lui Arpadŭ.

»Şi dreptŭ recunoscinţă, Românii, carĭ peste Car»paţĭ sunt acasă la dînşii, pe moşia lorŭ strămoşéscă, »nu-şĭ potŭ petrece, sub regimulŭ sĕlbaticŭ alŭ Ungu»rilorŭ, nicĭ cu uşile închise!

»Unde amŭ ajunsŭ? Ce va fi de noi?

»Terorismulŭ maghiarŭ s'a desvoltatŭ peste Carpaţĭ »după gradulŭ de-a pune în pericolŭ şi viaţa orĭ cărui »Românŭ.

3 (15) Maiu la pólele Munţilorŭ.

Domnule Redactorŭ!

Cetirea întêmplărilorŭ neaşteptate din Cluşiu ne grăbesce a vĕ descrie pre scurtŭ serbătórea ḑilei de 3 (15) Maiu. Acésta o facemŭ cu atâtŭ mai vêrtosŭ, ca se-şĭ pérdă cei din Cluşiu ilsiunile, că doră numai inteligenţa română din Cluşiu şi din alte oraşe sémte, vorbesce românesce şi-şĭ apĕră drepturile naţionale.

Noi Românii din Ighiiu încă înainte de cei din Cluşiu serbamŭ în totŭ anulŭ ḑiua de 3 (15) Maiu, acum încă voimŭ sĕ dovedimŭ, că cei din Cluşiu nu sunt singuri, şi că lungŭ e şirulŭ şi mare e numerulŭ celorŭ nemulţumiţĭ şi indignaţĭ cu sórtea presentului, şi ca sĕ arĕtămŭ că cu câtŭ mai multŭ domnii maghiarĭ vreu a năbuşĭ sêmţulŭ de naţionalitate alŭ cărturarilorŭ românĭ, cu atâta mai tare se deşteptă consciinţa naţională în poporu.

Au nu sciu bătăuşii din Cluşiu, că prin opunerea unei puterĭ se nasce nóuă putere, şi că din grăunte se nasce spiculŭ?

Dovadă, că viuă e consciinţa naţională în poporŭ, este serbarea naţională a poporului românŭ din Ighiiu ţinută în 3 (15) Maiu. Ca în toţĭ anii astfelŭ şi acum încă din preséra ḑilei s'a anunciatŭ prin tragerea clopotelorŭ, că ḑiua următóre e ḑi de serbătóre.

Poporulŭ românŭ din tóte părţile, putemŭ ḑice cu laudă în numĕrŭ multŭ mai mare ca de altă dată a alergatŭ la biserica gr. or. din locŭ, unde s'a ţinutŭ de astă dată serviţiulŭ divinŭ, unŭ serviţiŭ întru eterna memoriă a celorŭ căḑuţĭ pentru libertate şi unŭ părăstasŭ prin treĭ preoţĭ. S'a ţinutŭ spre a arĕta însemnătatea ḑilei şi datorinţele nóstre faţă de ea, o vorbire, care cu cea mai profundă atenţiune a fostŭ ascultată şi de dlŭ pretore Köblös Miklos, asistândŭ dela începutŭ până după finirea vorbireĭ ţinută de proprietariulŭ Nicolau Florescu.

Atâta mângâiere potŭ avé cei insultaţĭ de fanaticii din Cluşiu şi ofensaţĭ în modŭ necultŭ, că şi noi pre la sate suntemŭ puşĭ sub paza poliţienéscă.

După acestea vĕ rugămŭ a primi următórea

Felicitare.

Pentru neobosita stăruinţă, jertfă şi perseveranţă ce ai adusŭ pe altariulŭ naţiunei române, prin rĕdicarea »Gazetei« la fóie cuotidiană, — noi toţĭ, carĭ amŭ sĕrbătoritŭ aici la pólele munţilorŭ apusenĭ ḑiua de 3 (15) Maiu vĕ felicitămŭ şi-ţĭ urămŭ viéţa indelungată şi sĕ ajungeţĭ sănătosŭ câtŭ mai curêndŭ la ţinta care d'impreună cu întrega naţiune română o doriţĭ, şi vĕ asigurămŭ de nestrămutata nóstră credinţă şi stimă pentru principiile ce apĕraţĭ, cărora aderămŭ urmândŭ-ţĭ şi noi resoluţĭ până în fine.

În numele asistenţilorŭ la serbare.

Basiliu Andrea, preotŭ rom. — Nicolau Florescu, proprietarŭ.

Adunarea alegĕtorilorŭ românĭ în Lipova.

Lipova 6 (18) Maiu 1884.

În adunarea electorală conchiemată pe astăḑĭ, amŭ alesŭ unŭ comitetŭ electoralŭ de 23 membri; ér de delegaţĭ pentru adunarea generală a alegĕtorilorŭ românĭ ce se va ţine la Sibiiu, pe Domnii: Davidŭ P. Simonŭ, comerciantŭ şi Nicolau Pasta, proprietarŭ.

Adunarea alegĕtorilorŭ românĭ în Gibou.

Selagiu, luna lui Maiu 1884.

Stimate D-le Redactorŭ! Cum vĕdŭ, încă nu ţi s'au relatatŭ despre **conferinţa alegĕtorilorŭ românĭ** din cerculŭ electoralŭ alŭ **Dioşodului**, însĕ ca nu cumva onor. publicŭ sĕ cugete, că noi ceştĭ de aicĭ dormimŭ, uitându-ne de datorinţa nóstră şi remânêndŭ indiferenţĭ faţă de curentulŭ faptelorŭ, ce se petrecŭ în tóte unghiurile locuite de inimĭ romăne, îmĭ ţinŭ de datorinţă a aduce la cunoscinţa publică, că conferinţa şi la noi s'a ţinutŭ în orăşelulŭ Gibou la 24 Aprile. De preşedinte conferinţa a alesŭ pe d. Ioanŭ Popŭ, proprietarŭ în Domninŭ, ér de notarŭ pe d. Gavrilŭ Carabeţŭ preotŭ în S. Odorheiu, astfelŭ constituită după mai multe desbaterĭ conferinţa a alesŭ doi delegaţĭ pentru conferenţa generală ce se va ţine la Sibiiu, în personele d-lorŭ Alesandru Dragomirŭ advocatŭ în Zelău şi Clemente Popŭ preotŭ în Bredu. Totodată a votatŭ mulţămită şi recunoscinţă foilorŭ: »Gazeta Transilvaniei« »Observatoriulŭ« »Luminatoriulŭ« şi »Telegrafulŭ Rom.«, pe timpulŭ câtŭ a fostŭ redactatŭ de părintele N. Cristea. Cu bucuriă vĕ notezŭ şi aceea, că la noi programa consorţiului frăţietăţii nu-şĭ află aderenţĭ. Dée Dumneḑeu, ca până încă este în légănŭ se-i vedemŭ apunerea.

Unŭ alegĕtorŭ

»Pester Loyd« şi conferinţa din Sibiiu.

Organulŭ oficiosŭ „Pester Loyd", precum amŭ amintitŭ în numĕrulŭ de erĭ, scrie următórele relativŭ la viitórea conferinţă din Sibiiu a Românilorŭ:

»N'am da nicĭ o însemnătate întêmplărilorŭ din Cluşiu, decă n'ar coincide cu pregătirile pentru marea conferinţă a Românilorŭ în Sibiiŭ. Acéstă conferinţă e pregătită în modulŭ celŭ mai curiosŭ posibilŭ. De obiceiŭ, cândŭ se prepară o adunare politică, organisatorii acesteia caută sĕ publice câtŭ mai esactŭ timpulŭ şi loculŭ; în casulŭ de faţă, conducĕtorii se silescŭ sĕ înşele opiniunea publică şi sĕ păstreze data întrunirii ca unŭ secretŭ pentru părtaşĭ... Aceste înşelărĭ copilăresci nu ne intereséză de locŭ. E tristŭ însĕ că poporulŭ, aşa de inteligentŭ şi capabilŭ a se cultivá politicesce, se lasă a fi condusŭ de nisce vorbăreţĭ deşerţĭ, pentru carĭ politica e o meseriă ce n'o pricepŭ.«

»De multă vreme aceştĭ domnĭ nu s'au arĕtatŭ atâtă de nemĕsuraţĭ ca după constituirea partidei române moderate din Budapesta, şi acésta o privimŭ ca unŭ semnŭ din cele mai favorabile pentru noua partidă. În momentulŭ, cândŭ se găsiră politicĭ românĭ, carĭ pe terenulŭ realităţii lucrurilorŭ, sĕ ţintéscă la o înţelegere asupra dorinţelorŭ connaţionalilorŭ lorŭ, intransigenţii şi teroriştii simţiră, că terenulŭ le fuge de sub picióre. Furia fără margine, cu care atăcară noua partidă, pentru a o

FOILETONŬ.

Satulŭ cu comorile.

Novelă poporală.

(Urmare.)

In chipulŭ acesta toţĭ sĕracii, de altminterea părăsiţĭ, îşĭ căpĕtară câte un prietinŭ, câte un părinte, câte unŭ ângerŭ de pază, cărora le rĕmânea recunoscĕtorĭ în tótă viéţa.

Acum erá întrebarea; de unde sĕ se ia hrană şi îmbrăcăminte pentru sĕracĭ? Venitulŭ din fondulŭ sĕracilorŭ nu erá de ajunsŭ.

»Ḑeu ar fi tristŭ lucru,« ḑise atuncĭ Alexandru, »ar fi tristŭ, cândŭ ómenii sănĕtoşĭ nu şĭ-ar pute câştigá cu mânile pânea de tóte ḑilele. Uitaţi-vĕ, din toţĭ sĕracii, atâtŭ cei din spitalŭ, câtŭ şi cei carĭ locuescŭ pe la casele lorŭ formézâ óre-cum o singură familiă, prin urmare trebue sĕ lucre unulŭ pentru toţĭ şi toţĭ pentru unulŭ. Cei de pe la casele lorŭ trebue sĕ lucre peste sĕptĕmână lucrulŭ, ce li se împarte, cei din spitalŭ, afară de Dumineca şi sĕrbătórea, trebue sĕ lucre câte optŭ césurĭ pe ḑi.«

Aşa se şi făcŭ.

Cela-ce nu voiá sĕ lucre erá închisŭ într'o casă întunecósă, care n'avea nicĭ o ferestră. Aci i-se dá de bĕutŭ apă rece, ér de mâncare cartofĭ recĭ şi fără sare, care nu-i mai mânca nimenĭ. Nu tocmai plăcute bucate. Din contră cela-ce lucrá avea pe fie-care ḑi mâncărĭ calde, ba odată pe sĕptĕmână chiar şi carne.

Cine vrea sĕ fie harnicŭ şi afară de cele optŭ césurĭ putea sĕ-şĭ câştige şi banĭ. Marfa lui o vindea institutulŭ şi banii i se puneu în casa de păstrare. In modulŭ acesta îşĭ adunau căte o sumă destulŭ de însemnată. — Cela ce blăstămă, orĭ înjură, cela ce vorbiá lucrurĭ necuviincióse sĕu nu ţine rênduélă, acela erá dusŭ în casa întunecósă, fără nicĭ o îndurare. Din potrivă cela ce trăiá liniştitŭ şi cu cinste, avea nădejde sĕ i se îmbunătăţéscă sórtea. Putea ajunge în spitalŭ unŭ supraveghetorŭ sĕu chiar economulŭ spitalului. Pentru că din cei mai de trébă se alegeau inspectorii, carĭ grijau de lucrărĭ, de purtarea altora, de curăţeniă şi rênduélă. Inspectorii împărtăşiau tóte economului, care asemenea erá din cei din spitalŭ. Economulŭ precum şi bucătăresele erau scutiţĭ de orĭ ce lucru de rêndŭ; supraveghetorii erau numai patru césurĭ datorĭ să lucreze pentru institutŭ. Ce lucrau mai multŭ erá norocului lorŭ. Tot astfelŭ bucătăresele. Irina era inspectóra cea mai mare asupra bucătăriei. Ea deprinse la fiertŭ douĕ femei sĕrace. Altă femeiă sĕracă grija de rufele, de îmbrăcămintea şi de uneltele celorŭ din asilŭ. — Astfelŭ toţĭ sĕracii din spitalŭ trebuiau sĕ-şĭ alégă una din doue: ori casă întunecosă orĭ speranţa de înaintare, va sĕ ḑică totulŭ erá alcătuitŭ pentru binele lorŭ.

Lucru pentru sĕracĭ se găsea în tótă vremea. Înainte de tóte toţĭ sĕracii împreună trebuiau sĕ lucre grădinile şi locurile de câmpŭ ale spitalului, sĕ samene bucate, fasole, mazăre, salată, cépă, cartofi, cânepă, inŭ şi altele, afară de acésta trebuiau sĕ lucre şi pamênturĭ ce 'lŭ luase institutulŭ în arêndă de la satŭ. Folosulŭ parcelelorŭ însă, împărţite de la comună, îlŭ trăgea fie-care familiă pentru sine, dar aşa că mai întêiŭ i se subtrăgea datoria cătră asilŭ pentru mâncare, haine şi locuinţă, ce întrecea putea epitropulŭ sĕ vêndă şi banii sĕ-i pună la păstrare.

Mai cu sémă bărbaţii trebuiau să dirégă drumurile, sĕ curéţe fântânele, sĕ tragă şanţurĭ, ca sĕ se scurgă locurile mocirlóse din pădure, se tae şi sĕ crepe lemne pentru sine, în pădure pe unde sĕ rărea arborii sĕ planteze braḑi, fagi şi stejari tineri, trebuia sĕ mai îndeplinéscă totŭ felulŭ de lucrărĭ, de ḑidăriă şi tĕmplăriă pentru repararea caselorŭ lorŭ. Cândŭ era vreme urîtă sĕu érna bărbaţii aveau cu multŭ mai multŭ de lucru. In timpulŭ acesta cei ce se pricepeau la strungăritŭ, cei ce sciau sĕ umble cu gilăulŭ şi cu ferestrăulŭ, trebuiau sĕ lucre totŭ felulŭ de unelte de casă, de bucătăriă, de câmpŭ şi altele. Unii învĕţau a ţese unŭ felŭ de pănură ţĕrănéscă, fórte trainică, orĭ ţeseau pânză de inŭ şi de cânepă. Érna-véra, totŭ de-a-una lucrau câteva rĕsbóe de ţesutŭ.

Femeile, chiar şi bărbaţii familielorŭ sĕrace, trebuiau sĕ ajute la lucrulŭ câmpului, când nu ajungeau bărbaţii, trebuiau sĕ curéţe şi se cârpéscă rufele şi hainele tuturorŭ sĕracilorŭ, sĕ tórcă lână, cânepă şi inŭ, orĭ sĕ depene pentru ţĕsetorĭ şi alte mai multe.

Toţĭ lucrau pentru unulŭ şi unulŭ pentru toţĭ. Şi sĕracilorŭ le mergea aşa de bine în cătŭ mai trecură la ei câteva familii, carĭ mai nainte, cândŭ erá vorba sĕ-i pună la unŭ locŭ cu sĕracii, ḑiseră că ele se potŭ sustine fără cerşitoriă şi fără ajutorŭ din partea comunei.

(Va urma.)

desгurăgia și discredita, e cea mai bună dovadă, că dorințele poporului română, în afară de cerculŭ politicilorŭ de meseriă, sunt îndreptate în aceiași direcțiune cu ale nouei partide. Românii transilvanĭ sĕ pregătescŭ din ce în ce mai multŭ pentru primirea unei politici nouĕ, care sĕ nu redeștepte în fie-care momentŭ amintirile resboiului civilŭ. Acéstă mișcare e o realitate și agitatorii, carĭ probabilŭ vorŭ conduce încă cea mai mare parte a conferinței din Sibiiu, nu vorŭ pute schimbă lucrurile. O naționalitate atâ'ŭ de numerósă și de cultivată politicesce ca cea română e peste putință sĕ persiste pe calea pasivităţii, care o impedecă sĕ se folosescă de binefacerile statului. In momentulŭ cândŭ Românii se vorŭ hotărĭ sĕ se reîntórcă pe terenulŭ Constituțiunii, tóte avantagiele vieței constituționale le vorŭ sta deschise. Nici unŭ motivŭ seriosŭ nu-ĭ póte impedeca sĕ intre pe calea arătată de conferința din Budapesta, și sperămŭ, că Românii vorŭ părăsi căile anihilarei politice alipindu-se la curentulŭ inauguratŭ sub auscipii atâtŭ de frumóse în Budapesta.«

Năluciri și spaime'n visŭ.

„Ellenzék“ de ḑi, ocupându-se din nou cu societatea Iulia dela Clușiu, blaméză poliția și organele guvernului d'acolo, că n'au urmăritŭ pasŭ cu pasŭ pe membrii ei, spre a se informă despre lucrările lorŭ dacoromâne. Acusările aduse poliției și guvernului le ilustréză citatulŭ ḑiarŭ cu următórea nălucire și spaimă'n visŭ:

„Unŭ funcționarŭ de înaltă posiţiă din părțile Transilvaniei, ḑice „Ellenzék,“ a raportatŭ guvernului că tóte ţinuturile Transilvaniei suntŭ încunjurate cu unŭ lanțŭ de conspirațiunĭ iredentiste dacoromâne.“

„Agenţii secreţĭ ai Daco-României aŭ pregătitŭ părțile Transilvaniei, ca cu ajutorulŭ unei eventuale încurcăturĭ internaționale, sĕ înscenеze rĕsboiulŭ civilŭ și se întroducă o nouă organisare de statŭ.“

„In biurourile comitetelorŭ secrete stau gata planurile privitóre la organisarea administrativă, militară, a prefecturilor, comandanţilorŭ, și chiarŭ persónele pentru deosebitele posturĭ sunt deja desemnate.“

„Inaltulŭ funcţionarŭ de care vorbimŭ și-a esprimatŭ temerea în privința acestorŭ agitațiunĭ și a cerutŭ celorŭ în dreptŭ ca sĕ dispună a se face cele mai severe cercetărĭ.“

„Din partea celorŭ dela guvernŭ însă s'a rĕspunsŭ că tóte aceste informatiunĭ nu sunt decâtŭ efluxulŭ unorŭ vedenii și n'aŭ făcutŭ nimicŭ, cu tóte că numitulŭ funcţionarŭ de înaltă posiţiă este chiarŭ omulŭ de încredere alŭ guvernului.“

Primirea în academia de marină.

Cu începutulŭ anului scolasticŭ viitorŭ, 16 Septembre, vorŭ fi de ocupatŭ în academia de marină c. r. din Fiume mai multe locurĭ de elevĭ nesolvenţĭ, semisolvenţĭ și solvenţĭ.

Primirea se face atâtŭ în anulŭ I, câtŭ și în II. și III.

Condițiunile generale de primire sunt*):

a). Calitatea de cetățénŭ austriacŭ séu ungarŭ streinii trebue sĕ aibă pré-înalta concesiune a Maiestăţii Sale c. r. apostolice, — aptitudinea corporală atâtŭ pentru educațiunea militară câtŭ și pentru viitor: servicii pe mare;

b), purtare morală corespundĕtóre;

c), sĕ fi împlinitŭ 14, dér sĕ nu fi trecutŭ de 16 anĭ, spre a intrá în cursulŭ I, sĕ nu fi trecutŭ de 17 anĭ pentru cursulŭ II, și de 19 pentru cursulŭ III; și

d), studiele absolvate cu succesŭ generalŭ mulţămimitorŭ și adecă: pentru anulŭ I se cerŭ cele patru clase inferióre, pentru alŭ II șese clase, și pentru alŭ III optŭ clase gimnasiale séu reale, séu ale unui institutŭ de rangulŭ acestorŭ scóle.

Ca nesolventŭ (carĭ nu plătescŭ) au dreptulŭ a intrá: fii de oficerĭ, de amploiaţĭ militarĭ, de curte séu civilĭ.

Solvenţĭ (carĭ plătescŭ) potŭ fi primiţĭ fii de cetăţenĭ ai monarchei austro-ungare, carĭ împlinescŭ condițiunile prescrise.

Taxa de alimentațiune pentru unŭ solventŭ face în éstŭ timpŭ 800 fl., pentru unŭ semi-solventŭ (carĭ plătesce jumĕtate tacsa) 400 fl. pe anŭ. Din taxa de alimentațiune, care se solvesce anticipativŭ în douĕ rate, la 16 Septembre, și la 16 Marte, comandei academiei de marină, se întempină tóte spesele pentru elevĭ în institutŭ.

Acei aspiranţĭ, carĭ se alegŭ dintre cei competenţĭ spre primire, trebue sĕ se supună la unŭ esamenŭ de primire în Fiume. Acesta cuprinde pentru intrarea în anulŭ I: a), limba germană, b), matematica, c) geografia și istoria, d), sciinţele naturale. — Aceste obiecte se cerŭ în mĕsura aceea, în care se predau în cele dintâi patru clase ale unei scóle medie.

Esamenulŭ de primire pentru anulŭ II. III. cuprinde acele obiecte, carĭ se propunŭ în anulŭ I. respective II. alŭ academiei de marină. In privința limbei esamenulŭ este obligatŭ numai din limba germână și francesă séu anglesă. — Cunóscerea armelorŭ séu esercițiile marine și militare practice nu se cerŭ la acestŭ esamenŭ.

Esamenele de primire începŭ la 10 Septembre și aspiranţii aleșĭ vorŭ fi de timpuriu conchiămaţĭ la Fiume.

Instrucțiunea în academia de mărină duréză patrŭ anĭ. După absolvarea cu succesŭ a anului IV. elevii vorŭ fi denumiţĭ cadeţĭ de clasa II.

Pentru fiecare elevŭ are sĕ se depună în cursulŭ celŭ mai înaltŭ adecă IV, de odată cu rata (câștiulŭ) din urmă a taxei de alimentațiune și suma, ce se va ficsă în totŭ timpulŭ pentru armătură (echipare), pentru casulŭ de a eși cadetŭ de marină. Echiparea elevilorŭ nesolvenţĭ și a alumnilorŭ se face de cătră erarŭ.

Suplicele pentru primirea în academia de marină c. r. au a se adresá la »Ministeriulŭ de rĕsboiŭ imperialŭ c. r., secţiunea marinei, în Viena.« Persónele aflătóre în serviciulŭ statuluĭ (curţii) înaintéză suplicele lorŭ prin autoritatea superióră, éră persónele private prin cea mai de aprópe comandă militară de piaţă, de staţiune, de întregire. Suplicele trebue se sosescă la adresa loru celŭ multŭ până la 10 Augustŭ.

La ele au a se adauge: 1. Certificatŭ de botezŭ, 2. Certificatŭ de domiciliu, ér décă acesta lipsesce, are a se procură până într'unŭ anŭ, 3 Atestatŭ medicalŭ militarŭ, 4. Actŭ de vaccină(altoire), de cumva vaccinarea (altoirea) nu este confirmată în atestatulŭ medicalŭ. 5. Tóte atestatele studiilorŭ din scólele medii dimpreună cu atestatulŭ de pe semestrulŭ ultimŭ.

Viena, în Aprile 1884.

Dela Ministerulŭ de rĕsboiŭ imperialŭ c. r., secţiunea marinei.

*). Condițiuuile de primire complete și tipărite se potŭ căpĕtă prin L. W. Seidl și fiu în Viena, și la cerere se dau și de cătră admiralitatea c. r. a portului din Pola, de cătră comanda cercului maritimŭ din Triestŭ și de cătră comanda academiei de marină din Fiume.

Apelŭ.

In numele Reuniunei române de lectură din Temișóra, pre basa decisului adunărei generale din 9 Martie, și a comitetului din ședința lunară 6 Maiu a. c., subsemnatulŭ Presidiu își ia îndrăsnéla a apela cătră onoraţii domnĭ autorĭ români, ca sĕ binevoéscă a dona câte unŭ esemplarŭ din opurile lorŭ, pre séma bibliotecei acestei Reuniunĭ. Deasemenea suntŭ rogaţĭ toţĭ domnii și dómnele, carĭ posedŭ bibliotece séu cărţĭ disponibile, ca sĕ binevoéscă a spenda câtŭ mai multe cărţĭ, maĭ alesŭ: scientifice, beletristiee, literarie, pedagogice, religióse-morale și economice, în orĭ ce limbă, spre înavuţirea bibliotecei Reuniunei acesteia. Reuniunea are o colecţiune forte mică de cărţĭ, și cu bucuriă s'a observatŭ interesulŭ viu alŭ publicului românescŭ cătră lectură, prin împrumutarea opurilorŭ. Acésta este unŭ îndemnŭ mai multŭ, ca sĕ apelămŭ la bunăvoința onoraţilorŭ domnĭ autorĭ și donatorĭ benevolĭ, cărora credemŭ, nŭ trebue sĕ le motivămŭ mai pre largŭ necesitatea acestorŭ bibliotece, precum și folosulŭ culturalŭ ce-lŭ aducŭ publicului; atâta însĕ suntemŭ constrînșĭ a mărturisí, că mijlócele materiale ale Reuniunei, nu sunt atâtŭ de favorabile, ca pre calea mai scurtă a prenumeraţiunei, sĕ se pótă înmulţĭ biblioteca Reuniunei. Comitetulŭ din partea sa nu va uita a-șĭ da tributulŭ sĕu de recunoscinţă atâtŭ faţă cu domnii autorĭ, prin recomandarea opurilorŭ lorŭ la sprijinirea publicului, câtŭ și faţa cu toţĭ ceialalţĭ donatorĭ binevoitorĭ, prin publicarea la timpulŭ sĕu în ḑiarele naţionale.

Din ședința comitetului ţinută în Temisióra la 6 Măiu st. n. 1884.

Petru Oprișiu, președinte. **Georgiu Traila,** secretarŭ.

MODELŬ DE EDUCAȚIUNE.

Nu e ḑi dela Dumneḑeŭ, în care ḑiarele maghiare sĕ nu trîmbiţe în lumea mare că naţiunea maghiară e „Mesia“ ce va mântuĭ popórele Orientului de sĕlbătăcia și barbaria în care zacŭ.

Și ca sĕ nu crédă lumea că educaţiunea maghiară e o minciună, dămŭ aci unŭ esemplu de modulŭ cum Orientulŭ va fi civilisatŭ.

Inceputulŭ l'au făcutŭ cu ocasiunea scandalului dela Clușiu. Mai alesŭ, ei s'au produsŭ, în a cântă și declamă la adresa Românilorŭ o poesiă, modelŭ de cultură și civilisaţiune în grădina „Stadler“ din Clușiu, unde elevii dela scóla română din Gelău, serbândŭ „Maialulŭ,“ grădina era plină de dómne și domnișóre române. După cântarea și declamarea acestei poesii, care póte fi premiată de „Zulușĭ,“ Maghiarii demonstranţĭ strigau câtŭ puteu: Sĕ trăiască Ungaria independentă! Trăiască institutulŭ de cultură, Universitatea maghiară din Clușiu!

Reproducemŭ acéstă poesiă în textulŭ ei ungurescŭ și în traducere română, germană și francesă.

Kerek ez a zsemle,	Kerek ez a világ,
Tedd vad oláh zsebre,	Sok helyt nyilik virág,
Dugd be vele szádat	Oláhnak csak egy a:
S tiszteld a hazánkat:	Bitofa fa virágja.
O, te büdös bocskor!	O, te büdös bocskor!

Kerek ez az ország,
Tiszta magyar ország:
Ki ellene bödül,
Kergesd ki e földröl,
Azt a büdös bocskort.

Rotundă'ĭ franzela acésta,
Pune-o, Românŭ sĕlbaticŭ, în buzunarŭ,
Astupă'ţĭ gura cu ea
Și cinstesce patria nóstră:
O, tu opincă puturósă!

Rotundă e lumea acésta,
In multe părţĭ crescŭ florĭ,
Pentru Românĭ nu e decâtŭ una:
Flórea furcilorŭ.
O tu opincă puturósă!

Rotundă'i ţéra acésta,
Ţéră curatŭ maghiară;
Celŭ ce urlă contra'ĭ
Gonesce'lŭ de pe acestŭ pămentŭ,
Pe acea opincă puturósă.

Rund ist diese Semmel,	Rund ist diese Welt,
Stek' sie, wilder Walach, in deine Tasche,	Ueberall wachsen Blumen,
Stopf' dir das Maul damit	Dem Walachen wächst nur eine:
Und ehr' unser Vaterland!	Das ist die Galgenblume
O, du stinkender Bindschuh!	O, du stinkender Bindschuh'!

Rund ist dieses Land,
Rein magyarisch' Land;
Wer dawider heult,
Jagd ihn fort von hier,
Diesen stinkenden Bindschuh'!

Rond est ce petit pain
Mets-le dans ta poche, valaque sauvage.
Bourre en ta bouche
Et vénère notre patrie à nous:
Oh! Toi, puante savate!

Rond est ce monde
En beaucoup d'endroits éclosent des fleurs,
Pour les valaques ils n'en éclot qu'une seule:
C'est la fleur de la Potence.
Oh! Toi, puante savate!

Rond est ce pays-ci,
Pays hongrois pur-sang;
Celui qui rugit contre lui
Chasse-le de sur cette terre
Cette puante savate là!

Diverse.

Unŭ binefăcĕtorŭ originalŭ. — Primarulŭ Vienei a primitŭ unŭ pachetŭ conţinĕndŭ o sută mii fiorinĭ.

Acestŭ pachetŭ era însoţitŭ d'o scrisóre în care se ḑicea că acéstă sumă se fie întrebuinţată pentru o fundaţiune de caritate.

Pachetulŭ mai conţinea încă o scrisóre, care nu trebue sĕ fie deschisă de câtŭ în 1890.

Donatorulŭ doresce sĕ păstreze anonimulŭ, și rógă a nu se face nicĭ unŭ demersŭ séu anchetă prin care ar putea sĕ fie cunoscutŭ. „Dem.“

Editorŭ: **Iacobŭ Mureșianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Cursulŭ la bursa de Viena
din 20 Maiu st. n. 1884.

Rentă de aurŭ ungară 6%	122.60	Bonurĭ croato-slavone	100.—
Rentă de aurŭ 4%	92.10	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.—
Rentă de hârtiă 5%	88.90	Imprumutulŭ cu premiu ung.	116.50
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	142.25	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	114.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	96.60	Renta de hărtiă austriacă	80.55
		Renta de arg. austr.	81.30
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	119.—	Renta de aurŭ austr.	101.90
		Losurile din 1860	136.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	102.40	Acţiunile băncei austro-ungare	854.—
		Act. băncei de creditŭ ung.	316.25
Bonurĭ rurale ungare	101.50	Act. băncei de creditŭ austr.	315.90
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.75	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.73
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	101.—	Napoleon-d'orĭ	9.67½
Bonurĭ cu cl. de sortare	100.50	Mărcĭ 100 împ. germ.	59.65
Bonurĭ rurale transilvane	100.50	Londra 10 Livres sterlinge	122.—

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 6 Maiŭ st. v. 1884.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	94	95
Renta rom. amort. (5%)	94⅞	95
» convert. (6%)	98⅛	100¾
Împr. oraş. Buc. (20 l.)	32	34
Credit fonc. rural (7%)	104	105⅛
» „ „ (5%)	92½	93¾
» » urban (7%)	103½	104
» » » (6%)	99⅓	100
» » » (5%)	90.⅝	90½
Banca naţională a României	1447.	1450
Ac. de asig. Dacia-Rom.	345.	372
» » » Naţională	234.	
Aurŭ	3.40%	3.65
Bancnote austriace contra aurŭ	2.09.	2.00

Cursulŭ pieţei Braşovŭ
din 21 Maiu st. n. 1884.

	Cump.	Vênd.
Bancnote românescĭ	9.28	9.29
Argint românesc	9.22	9.25
Napoleon-d'orĭ	9.62	9.65
Lire turcescĭ	10.85	10.89
Imperialĭ	9.84	9.89
Galbenĭ	5.62	5.65
Scrisurile fonc. »Albina«	100.50	101.50
Discontulŭ	7—10 % pe anŭ.	

Numere complete din „Gazetă“ dela 1 Ianuariu a. c. se mai află.

„GAZETA TRANSILVANIEI“

DIARŬ CUOTIDIANŬ.

Abonamente

se potŭ face la **1** şi **15** a fie-cărei lunĭ.

Pentru Austro-Ungaria pe anŭ	12 fl. v. a.
„ „ „ ½ „	6 „ „
„ „ „ ¼ „	3 „ „
Se acórdă abonamente şi lunare cu	1 „ „
Pentru România şi străinătate pe anŭ	36 francĭ
„ „ „ „ ½ „	18 „
„ „ „ „ ¼ „	9 „

Celŭ mai uşorŭ mijlocŭ de abonare este prin mandatŭ postalŭ. Abonamentele se plătescŭ înainte.

Rugămŭ pe domnii abonaţĭ sĕ binevoiéscă a ne da lămuritŭ adresa, ca trimiterea diarului sĕ nu sufere nicĭ cea mai mică întârdiere.

Tarifa anunciurilorŭ şi inserţiunilorŭ.

Anunciurĭ în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6

Pentru inserţiunĭ şi reclame pag. a III linia à . „ —„ 10

Pentru repeţirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repeţirĭ de 3— 4 orĭ	10%
„ „ „ 5— 8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repeţirĭ în susŭ	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ şi reducerĭ şi peste cele însemnate mai susŭ.

Braşovŭ 1|13 Maiŭ 1884.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.“

ê—3

Publicaţiune.

Se aduce la cunoştinţa on. publicŭ, că s'a finitŭ restaurarea

BĂILORŬ de ABURŬ

de duşŭ şi de vane

aflătóre în suburbiulŭ Scheiŭ lângă edificiulŭ gimnasiului românŭ şi că deschideré va avé loc Joi în 10 (22) Maiŭ 1884.

Băile de vană se potŭ folosi de publicŭ chiar de Miercurĭ 9 (21) Maiŭ.

Cu deosebire sĕ recomandă pentru băi recĭ, cele douĕ basine nou construite în tótă frumseţa şi corespundĕtóre scopului.

Braşovŭ 7 (19) Maiŭ 1884.

Eforia scólelorŭ, proprietară.

3—3

Librăria Nicol. I. Ciurcu

Braşovŭ.

Bibliografie. In editura Librăriei Socecŭ & Comp. Bucurescĭ a apărutŭ de sub tiparŭ:

„Conferinţele Atheneului Romnnŭ« 1883—1884.

Conferinţa I. conţine: Programulŭ gen. al conf. Atheneului pe anulŭ 1883/84. Discursulŭ de deschidere . . . . C. Esarcŭ. Invĕţăminte din Istoria patriei . . . . N. Ionescu.

II. Relaţiunile Franciei cu România sub Ludovicŭ XIV. XV şi XVI. . . . . V. A, Urechiă.

III. Invĕţămintele din Ist. patriei, continuare la conferinţa I. de . . . N. Ionescu.

IV. Apocrifele în literatura română . . . . Dr. M. Gaster.

V. Partidele într'unŭ statŭ constituţionalŭ . . . . C. Dissescu

Se află de vêndare à 50 cr. Exemplarulŭ (trimisŭ sub bandă 55 cr.) la Librăria Nicol. I. Ciurcu Braşovŭ.

Nr. 1753—1884
pretorŭ

Concursŭ.

Pentru ocuparea postului de forestierŭ comunalŭ în Rĕşinarĭ se publică adĭ concursŭ. Emolumentele împreunate cu acestŭ postŭ sunt:

a) 600 fl. v. a. retribuţiune anuală în rate lunare anticipate;

b) 6 stânjenĭ de lemne de arsŭ anualŭ în natură.

Doritorii d'a ocupá acestŭ postŭ au sĕ dovedéscă, afară de cualificaţiunea cerută de § 36 alŭ XXXI G. A. din 1879, că scie perfectŭ limba română.

Cererile împreună cu actele cuvenite se vorŭ înaintá până la 7 Iunie 1884 oficiului subsemnatŭ.

Sibiu, 12 Mai 1884.

Oficiulŭ pretorialŭ.

Tipografia Alexi Braşovŭ.